

Het Gheopent Christendom

Hazard, Cornelius

T'Antwerpen, M. DC. LXIV.

Het VI. Capittel. Van de begravenissen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71377](#)

teghen het gheopende Turckdom. 401
allenskens te winnen/ sijn mede loffelijck behouden
gheweest/ nae dat die reden cesseerde.

Dervolgheng blijckt uyt al het voortgaende / dat
het maer pdele praetjens en zyn / die ghy hter uyt-
staet teghen de Heydensche Ceremonien / ende name-
lijck teghen her Wij-water: Wilt ghy hter van noch
breeder bescheidt hebben/ leest myn besonder Tractaat,
het welck ich van dese materie hebbe laeten in druck
gaen.

HET VI. CAPITTEL.

Van de begravenissen.

Predikant. Pag. 574.

DE Mahometanen draghen hare dooden naer 'tgraf, met
aenghesteken fackelen, en kerssen, ghelyck Gueffarus ghe-
tuyght met dese woorden: Als jemandt van de Musulmannen
sterft, indien het een man is, soo besorghen het lijck de man-
nen, indien een vrouwe, de vrouwen. Sy wasschen het lichaem
en trekken het seer suyver lijnen aen; daer nae draeghen sy het
nae een seker plaepleit blycken de stadt. Want 'tis schande in de
Kercken te begraven. Hare Fackel-draghende Munniken gaen
voor aen met keerssen, de singhende Priesters volghen onder-
tusschen achter aen, tot datse tot de plaepleit der begravinghe
sijn ghekomen. Dit doen, en verdedighen oock die van de
Roomsche Kercke. Doch beyde hebben sy het van de Heydenen
gheleert, en ontleent.

Antwoorde.

Dan waer dese ghewoonte ghekomen is / laet ick
daer / dat weet ick wel / dat sy van de eerste / ende
outste Christenen soo is ghepleeght gheweest / dat
nopt (dat ick weet) semant / als ketters / de selve be-
straft / ofte verworpen heeft. Dese ghewoonte fullen
ons bevestigen / de vermaerde Leetsaerg han de oude
Ge Kere.

Het gheopent Christendom
kercke / die lanck voor de tijden van Mahomet hebben
gheloeft.

Ten eersten, den H. Gregorius Nazianzenus dyp hondert
jaeren voor Mahomet. *Orat. in Casarium*: De Moeder, seyt
hy / van Casarius heeft, op sijn uyt-vaert brandende fackels
ghedraghen.

Item. *Orat. 2. in Julian*. Het doodt lichaem van Constantinus
wort met eenen grooten sleyp ghedraghen, met branden-
de wasse kerssen, met de welcke wy Christenen meynen, dat
het Godtvuchtigh vertreck uyt dit leven, moet vereert wor-
den.

Ten tweeden, den H. Gregorius Nyssenus *in vita S. Macrina*: In de upt-haert van Macrina, seyd hy / ginck
voor uyt van weer zijden een groot ghetal van Diakenen, en
de andere dienaeren, de welcke alle gaende op goede orden,
droeghen wasse kerssen in de handen.

Item. *In funere Pulcherias*. Op dien tijdt alsmen de Keyserinne Pulcheria begroef, wierdender van weer zijden menigh-
vuldige wasse kerssen ghedraghen.

Het selbe seyd hy gheschiet te sijn op de upt-haert
van den Bisschop Meletius *Orat. de Meletio*.

Ten derden, den H. Joannes Chrysostomus *Hom. 4. in Ep. ad Rom.* Wy vergheselschappen. seyd hy / die dooden, als
kloecke strijd-taere mannen, met brandende fackels.

Ten vierden, den H. Hieronymus *in Epitaph. Paula*: Op de
begravenisse van Paula droeghen de Bisschoppen lampen, en
brandende wasse kerssen.

Ten vijfden. Theodoretus *lib. 5. Hist. Cap. 36.* Als het lichaem
van den H. Chrysostomus wiert gebracht naer Constantine-
pelen s'hebben de zee mit lichten bedeckt.

Wat het siughen van Psalmen aengaet / siet hi ey
van Nazianzenus *Orat. 2. in Julian*, Chrysostomus *Hom. 4. ad Hebr.* Hieronymus *in vita S. Pauli Erem. & S. Paula, & Fabiolae.*
Sulpit. in vita S. Martini: Dionys. *Arcopag. cap. 7. de Eccles. Hierarch.*

Predikant.

De Paus-ghefinde, ende Mahometanen hebben 't beyde van
de Heydene gheleert, ends oorsleent, ghelyck blijcken kan
uyt

teghen het gheopende Turckdom. 403

uyt dese woorden vanden wijsen Seneca : *De fackels, en wasse kerffen wandelen dikwils voor by mijne deure, en worden ghevolght met groene lijcken*, dat is, menschen die in den fleur van haeren ouderdom ghestorven sijn.

Antwoorde.

Waer en is gheene swartghepdt van waer / of van wie de eerste rechtsinnighe Christenen dit af-ghelcent hebben : 'tis ons ghenoegh dat sy het merre daet goet ghebonden hebben / ende ghepleeght: want sy verstanden beter wat sy moesten doen / ofte laeten / dan wp/ of ghyp-steden

Predikant.

Den Cardinael Bellarminus lib.2. de Purg. cap.19. sullende antwoorden op den reghel van het Elberitaensche Concilie ghehouden ten tijde vanden Keyser Constantinus, met welcken de ontstekinghe der wasse kerffen over dagh op de Kerek-hoven wordt verboden; seght dat die ceremonie wordt bestraf, ende verboden, om datse gheschiede uyt de supersticie der Heydenen, die meynden dat de doode lichamen jedes ghevoelden.

Antwoorde.

Hier uyt blijkt dat dit voorsepde Concilie, niet de daet selve bestraft/ ofte verboden heeft/ maer alleenlyk het eynde ofte reden om de welche sy van sommighe onverstandighe Christenen, wiert ghebruycket. Waer over den voornoemden Bellarminus wel seght: Dese dwalinghe wegh-ghenomen zynnde, ten is niet quaet de selve ceremonie te ghebruycken tot een goede eynde, te weten, om te betecken dat de sielen leven, ende de lichamen op haeren tijt sullen verrijzen, ende dat onse dooden, kinderen des lichts sijn, ende niet der duysternissen.

Predikant. Pag. 576.

Eyndelijck vercieren oock de Mahometanen de lijcken, en graven van de dooden met bloemen, en rieckende kruyden, dit doen mede die vande Roomscbe Kercke.

Antwoorde.

Dit is mede een oudt ghebruyck ghetweest vande eerste recht-sinnighe Christenen, eer Mahomet opt in de werelt was.

Soo getuynghet ons/ voor eerst. Den H. Joannes Chrysostomus Hom. 42. ad Popul. sprekende tot de Borghers van Antiochien, seght/ dat sy het doodt lichaem vanden Bisshop Ignatius hebben ontfanghen met kroonen.

Ten tweeden den H. Paulinus Natali 3. de S. Felice, daer sy scydt / dat het graf van den H. Felix moest vereert worden met kroonen.

Ten derden, den H. Augustinus lib. 22. de Civit. cap. 8. seght dat den autaer daer het lichaem vanden H. Stephanus onder begraben lach / bestropt was met bloemen.

Ten vierden, den H. Hieronymus Ep. ad Pamphach. De mans, segt sy / stroyen violetten, roosen, leliën, ende andere bloemen op de graven van hare vrouwen.

Ten vijfden, den H. Prudentius: Wy sullen de doode lichaemen in't graf destroyen met violetten, en groene meyen.

Predikant.

Dit is af-gheleent van de Heydenen.

Antwoor-

Antwoorde.

Vaer en is wederom gheen swaerlicheydt : want
't ghene wierdt misbrypct by de Heydenen / is tot
een gaedt ghebruyck aen-ghenomen gheweest by de
Christenen.

Predikant.

De tale van Ambrosius *de obitu Valent.* sprekende van-
de doort van *Valentinianus*, maecken wy de onse:
Laeten andere bloemen en lelien op de graven stroyen, onse lelij
is Christus.

Antwoorde.

Wanneer ghy de taelc van Ambrosius wylde de
uwe maecken / dan en moest ghy uer uwe epghen
taelc / maer die van Ambrosius ghesproken hebben; de-
se lupt aldug:

Gheeft met de handen de heylige mysterien : Laet ons
voor *Valentinianus* ruste vraeghen met godt-vruchtighe af-
fectie : Gheeft de Sacramenten , de goddelijke Mysterien:
Laet ons de Godtvuchtighe siele achter-volghen met onse
offer-handen : Hest ghy volcken , met my de handen op,
in't heyligh , op dat wy ten minsten , met dese ghifte sijne
verdiensten moghen verghelden. Ick en sal het graf met bloe-
men niet stroyen , maer sal sijnen gheest over gieten met
den geur Christi : Dat andere heele manden met bloemen
vol stroyen , onse Icly is Christus , met dese sal ick sijne
Reliquien Heylighen.

Dit is de epghen taelc van Ambrosius op die
plaetse van u gheciteert. Siet nu eengs of dit me-
de uwe taelc is : Soo verre ist van daen / als het
swart van het wit : Ambrosius spreeckt ghebiedens-
wijs , ende ghy verbiedens-wijs : Ambrosius begheert/
dat / de wyle hy besich wag met offer-hande te
doen voor de siele van Valentinianus , de andere sijn
graf

graf souden bestropen met volle manden van bloemen; en ghy wilt dat dit niet en gheschiedde: Weer dan dat desen h. Leeraer / het stropen van bloemen niet bestraft heest: maer toeghestemt.

Verhalven / hoe bevallen u de osser-handen / en ghebeden / die Ambrosius wilt ghedaen hebben voor de sicle van Valentinianus?

LYSTE